

Liesbeth List, De Onbekende

Hij kwam binnen in je leven
En ging liggen in je lichaam
Zijn dromen zijn als distels
Zijn armen een gevangenis
Maar er is iets in zijn ogen
Waar je geen naam voor hebt
Er is iets in zijn ogen
Waar je geen naam voor hebt
En het jou kent

Hij zegt: in jouw tuin
Wil ik rusten
Och geef me je gras
Schenk me je schaduw
En hij drinkt van je bron
Met een glimlach
Maar zijn leugens zijn koud
Als het licht van de maan
Dat valt door vage ramen

En zijn beloftes
Zijn als dode vliegen
In het spinrag
Van je gedachten
En zijn handen maken
Grote gebaren
Maar zijn vingers zijn dor
Als ze je strelen
En stoppen het glanzende wiel
Van je kermis

Hij kwam binnen in je leven
En ging liggen in je lichaam
Zijn dromen zijn als distels
Zijn armen een gevangenis
Maar er is iets in zijn ogen
Waar je geen naam voor hebt
Er is iets in zijn ogen
Waar je geen naam voor hebt
En het jou kent

Hij zegt: in jouw huid
Wil ik reizen
O wijs me je weg
Leen me je adem
En hij woedt in je hart
Als een windvlaag
Maar zijn woorden zijn vaal
Als het schuim van de zee
Dat rilt op kale stranden
En hij belooft je verre, nieuwe havens
En een zeeman voor al je dromen
Maar de nachten verbranden zijn schepen
En je dromen zijn dood in de morgen
En vluchten met de grijnzende schim van de zeeman

Hij kwam binnen in je leven
En ging liggen in je lichaam
Zijn dromen zijn als distels
Zijn armen een gevangenis